

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS-Jazz, Mdr. De Geschiedenis van de Jazz, deel 24.

Maat 1 Fats Waller: The Minor Drag (Fats Waller)
B/1 - 2:40 - RCA CAS 10240

Complexe situaties en moeilijkheden ging Fats Waller uit de weg. Dus ^{hele dag} ontbeet hij met whiskey, drie vingers hoog in 't glas, hield dat ~~de~~ ~~vandaag~~ een beetje bij, waardoor hij alles continu als rozegeur en maneschijn ervaarde. Daarnaast was hij een zeer ferme eter, bijgevolg is hij dan ook geen 40 geworden. Fats Waller altijd in opperbeste stemming dus, maar iets met hem organiseren stuitte op grote moeilijkheden. Banjospeler Eddie Condon, in 1928 vanuit Chicago in New York aangekomen, maakte met de maatschappij Victor de afspraak Fats Waller 1 maart 1929 in de studio te hebben met een kleine band. Als gevolg van Waller's levensstijl lukte het hem maar enkele uren voor de session Fats zover te krijgen eens wat musici bij elkaar te zoeken. ~~Waller~~. Dat ging telefonisch, de heren werden per taxi op de afgesproken plaats opgepikt en onderweg gaf Waller ze wat figuurtjes aan. Het waren Charlie Gaines-trompet, Charlie Irvis-trombone, Arville Harris-klarinet, ^{van de familie X-100} Plus Condon. De practisch ter plekke gemaakte stukken werden door Waller "The minor drag" en "Harlem fuss" genoemd, op de plaat werden de titels verwisseld, zodat die "Minor drag" waar deze aflevering mee begon feitelijk "Harlem fuss" was. 1 maart '29, pianist Fats Waller met een kleine groep en muziek waarmee hij in de jaren dertig enorm populair zou worden, maar toen zong hij er ook steeds bij. In die tijd schreef Fats Waller muziek voor ~~xxx~~ revues in Connie's Inn als 'Load of Coal' -samen met tekstschrijver Andy Razaf. Hun grootste succes was 'Hot Chocolates' dat in het Hudson Theater op Broadway ging met Louis Armstrong. De hit-song van 'Hot Chocolates' was "Ain't misbehavin'".

em Fats Waller: Ain't misbehavin' (Fats Waller, Andy Razaf)
A/2 - 3:03 - idem

"Ain't misbehavin'", solopiano van Fats Waller, zijn eigen compositie, 2 augustus 1929 voor Victor opgenomen in Camden, New Jersey. Op de 29ste zat hij weer achter het orgel in die studio. Voor vier stukken, waarvan als laatste zijn ~~stuk~~ "That's all".

Maat 2 Fats Waller: That's all (Fats Waller)
B/6 - 3:18 - RCA 741 086

Fats Waller op zijn geliefde orgel, 29 augustus 1929 voor Victor in Camden N.J.: "That's all". James P. Johnson was de vader van Harlem Stride Piano, Fats Waller zijn meest briljante volgelinge, ^{en} net was Fats die in 1923 een andere door James P. geïnspireerde pianist aanspoorde naar New York te komen: Duke Ellington.

plaat 3 Alberta Prime: The house rent party parlor social de luxe (Trent, Mills Ellington)
A/3 - 3:08 - Byg 529 071

Kleine impressie van een House Rent Party die iets te roerig verliep zodat de politie er aan te pas moest komen. De "House rent party parlor social de luxe", met Alberta Prime in de vrouwe- en Sonny Greer in de hererol, aan de piano Duke Ellington, de eerst verschenen opname van hem, november 1924 in New York gemaakt voor Blu Disc. Edward Kennedy Ellington was 29 april 1899 in Washington geboren, leek een veelbelovend tekenaar en ontwerper te worden, maar ontdekte James P. Johnson en de piano - en al heel snel dat daar geld mee te verdienen was. ~~Wat ook wel moest~~, want hij trouwde op zijn 19e met Edna Thompson en 11 maart 1919 werd zijn zoon Mercer Ellington geboren.

Ellington had les van een dame die hij later Mrs. Clinkscale noemde - een van zijn vele dubbele bodems, Doc Perry en Henry Grant brachten hem ook wat bij van pianospelen. Al in 1922 was hij in New York geweest ^{om} met drummer Sonny Greer en saxofonist Otto Hardwicke ~~en~~ bij Wilbur ~~en~~ Sweatman te spelen, ~~en~~ dat liep niet goed af, ~~maar~~ Ellington ontmoette James P. Johnson en Willie 'The Lion' Smith. Een jaar later is het Fats Waller die ze terug haalt, na toch weer wat moeilijkheden volgt een engagement in Barron's op voorspraak van zangeres Ada Smith, bijgenaamd Bricktop. Ellington krijgt dan al de kans muziek voor een show te ~~en~~ schrijven, 'Chocolate kiddies', die groot succes heeft in Europa met twee sterren uit 'Shuffle along' van 1921: Adelaide Hall en Josephine Baker. Eind 1923 komt Duke Ellington echt op de scene door een engagement in de Kentucky Club aan Broadway en de 49ste Straat -Times Square- waar hij met zijn orkestje speelt onder de naam 'The Washingtonians'.

dem The Washingtonians: Choo Choo (Ringle, Schafer, Ellington)
A/4 - 3:09 - idem

De jazzster van de band was trompettist Bubber Miley. In 1921/22 speelde hij ^{met} de Jazz Hounds van Mamie Smith ^{en} in Chicago, ^{ging} zoveel als mogelijk naar King Oliver luisteren. De trombonist was Charlie Irvis die we in de "Minor Drag" bij Fats Waller hoorden, op ~~alt~~ ^{verder} saxofoon Otto Hardwicke, ~~en~~ banjospeler ~~en~~ Fred Guy ~~en~~ drummer Sonny Greer. "Choo choo" werd of dezelfde of de volgende dag opgenomen als de Rent Party-plaat en ook voor Blu Disc.

* was George Francis - Jay Lewan April '25

Buiten de heren Ringle en Schafer staat Duke Ellington als componist van dit werkje vermeld, maar ~~het~~ zal meer het werk van Bubber Miley geweest zijn, die met zijn manier van spelen en het aandragen van ideeën grote invloed op Ellington's vorming als jazz-orkestleider had, waaruit de pianist/componist te voorschijn kwam.

29 november 1926, toen de band voor Vocalion opnam, was de naam 'The Kentucky Club Orchestra'. En als componisten staan inderdaad Duke Ellington en Bubber Miley achter "East St. Louis toodle-oo".

laat 4 Kentucky Club Orchestra: East St. Louis toodle-oo (Ellington?Miley)
A/1 - 2:50 - Ace of Hearts AH 166

"East St. Louis toodle-oo", Duke Ellington's 'Kentucky Club Orchestra'

29 november 1926 voor Vocalion met Bubber Miley en Louis Metcalfe-trompetten, Joe Nanton-trombone, Otto Hardwicke, *Rudy Jackson en *Harry Carney-klarinetten en saxofoons. Duke Ellington-piano, Fred Guy-banjo, Bass Edwards-tuba, *Sonny Greer-drums. Rudy Jackson was in New Orleans geboren en opgegroeid in Chicago. Van eind 1923 tot zomer 1924 speelde hij bij King Oliver, die -zonder Jackson- op 16 oktober '23 de "Camp meeting blues" had opgenomen met een klari-netsolo van Jimmy Noone.

laat 5 King Oliver's Jazz Band: Camp meeting blues (Oliver)
B/laatste - klar.solo na tmb 0:30 - Epic LN 24255

En vier jaar later neemt Duke Ellington "Creole love call" op, compositie van hem en Bubber Miley, maar ook van klarinettist Rudy Jackson, die eenvoudig een stukje Jimmy Noone/King Oliver uit Chicago afleverde. Adelaide Hall was inmiddels terug uit Europa en deed de scat-vocal. 26 oktober 1927 in New York voor Victor, slot van deel 24 in De Geschiedenis van de Jazz, MdR.

laat 6 Duke Ellington a/h Orchestra: Creole love call (Ellington, Miley, Jackson)
A/6 - 3:10 - RCA 731 043

* Was Ed jar Sampson (00000
(ipv Jackson)

Prince Robinson (ipv Carney)

Maack Shaw (ipv Bass Edwards)

bovenstaande bezetting maar wel met Brand ipv B. Edwards